

BAPTINFO
2026.
ÁPRILIS-MÁJUS

„A bölcs tanítás az élet forrása”

(Példabeszédek 13, 14)

Tisztelt Olvasó!

Szeretettel köszöntjük a 2025/2026-os tanév áprilisi/májusi eseményeit összefoglaló hírlevelünkkel!

Gyerekek, hit, Porsche – és 35 év tanítás

Beszélgetés Szuhár Miklóssal, aki szerint a tudásnál csak az emberség fontosabb.

Az Ócsai Nagy Pál-díjat 2026-ban Szuhár Miklós, a Csuhá Antal Baptista Általános Iskola, Gimnázium, Technikum és Szakképző Iskola meghatározó pedagógusa kapta, aki több mint három évtizede szolgálja hivatását Nagyhalászbán. Az elismerés nem csupán a hosszú pedagógusi pályának szól, hanem annak a következetes, szeretetteljes és példamutató munkának is, amellyel generációk életét formálta az elmúlt három és fél évtizedben.

Idén lesz 35 éve, hogy elkezdted a pedagógusi pályádat Nagyhalászban. Emlékszel még az első tanítási napodra 1991. szeptember 16-ra?

Soha nem felejttem el az első találkozást a 3. osztállyal. Az ajtó előtt óriási izgalommal vártam, hogy az igazgató úr után belépve mit fogok látni, érezni. Hogyan fognak fogadni ezek az ismeretlen gyerekek. Aztán belépve az osztályba csak érdekesebbnél érdekesebb fiúkat és lányokat láttam, akik az első pillantásukkal otthonossá és barátságossá tették számomra az ismeretlent. Azt éreztem, kíváncsiak, milyen lesz egy tanító bácsival együtt dolgozni. Egy szóval cinikusokká váltunk egy közös út végigjárásában.

Nagyon gyorsan megértettem, hogy innentől felelős vagyok azért, hogy minden tanulónak a lehető legtöbb tudást átadjam, és ezzel segítsem őket a későbbi életük megalapozásában. De világossá vált számomra az is, hogy az oktatás önmagában nem elég, mert ezeknek a gyerekeknek mindenben segítenem kell, hiszen ahogyan a „Kis Herceg” mondta: mindenkorra felelős lettem értük.

Gyerekek, hit, Porsche – és 35 év tanítás

A tanítás igazi súlya sokszor nem a tanteremben elhangzó magyarázatokban, hanem a csendesebb pillanatokban mutatkozik meg: amikor egy gyermek bizalmasan fordul a pedagógusához, amikor ragaszkodik hozzá, amikor évekkel később is visszaköszön a közösen megtett út eredménye. Mikor érezted először, hogy nem egyszerűen munkát választottál, hanem hivatást?

Azt gondolom, akkor, amikor a gyermekek olyan dolgokat osztottak meg velem, amiből kiderült, hogy bíznak bennem, nem tanítóként, hanem emberként, „barátként” tekintenek rám. Éreztem a szeretetüket, a ragaszkodásukat, számíthattam rájuk. Ezzel picit az életük részévé váltam annak minden szépségével, gondjával és felelősségével.

Sok volt tanítványom most is közeli településen él, így látom, hogy igazán sikeresek a munka, a magánélet terén. Értük biztosan megérte. Van nekik közöttük diplomások, vállalkozók, rendőrök. Többen a munkatársaim a mai napig. Rájuk va-

gyok a legbüszkébb! Szeretném azt hinni, hogy egy kicsi szerepem van abban, hogy ezt a gyönyörű hivatást választották.

Ha a pályakezdő Szuhr Miklós most leülne velem szemben, azt tanácsolnám neki: légy mindig önmagad!

Erősítsd a gyerekekben, hogy érdemes harcolni az álmokért! Keresd minden gyerekben a talentumot, és támogasd őket ennek kiaknázásában!

Vannak pedagógusok, akik nemcsak tananyagot adnak át, hanem szemléletet, tartást és életre szóló mintát is. Akiknek a jelenléte egyszerre jelent biztonságot, következetességet és biztatást a gyerekek számára. Kollégáid az iskola igazi nagybetűs „TANÍTÓJAKÉNT” emlegetnek - olyan emberként, aki minden gyermekben keresi az értéket, és aki számára a szeretet soha nem jelent engedékenységet, a következetesség pedig soha nem nélküli az emberséget. Mit jelent neked ez a szó?

Kitartó munka, kölcsönös szeretet és tisztelet minden emberrel. Emberség és becsület mindennek fölött. Példamutatás és empátia.

Véleményem szerint a jó tanító minden gyermekben megtalálja azt az értéket, amit mások nem. Minden gyermeket egyenrangú partnernek tekint abban a hosszú folyamatban, amit együtt járnak végig a tanuló személyiségének fejlődése érdekében.

„Kitartó munka, kölcsönös szeretet és tisztelet minden emberrel. Emberség és becsület mindennek fölött. Példamutatás és empátia.”

Tőlem okosabb ember, Makarenko már elmondta: „Követelek tőled, mert tisztellek.” Tehát a tanítónak mindig a gyermek érdekében kell cselekednie, döntéseket hoznia. Nekünk, felnőtteknek tudnunk kell, az adott nevelési helyzetben mi a megfelelő. A gyermekekkel ezt könnyű elfogadtatni, hiszen ha következetes vagy, látják és elfogadják a döntéseidet, még akkor is, ha ez számukra pillanatnyilag nem kedvező. Ha érzik a szeretetet, elfogadják az elmarasztalást is, mert tudják, hogy ugyanakkor dicsérni is fogod őket, ha azt érdemlik.

Van egy mondat, amit a tanítványaim már előre tudnak, hogy el fog hangzani tőlem: „Nem tanulni, tudni kell!”

A matematika, a fogalmazás vagy a nyelvtan megszerettetése önmagában is komoly pedagógiai bravúr — hát még akkor, ha közben Brahmsot és Lisztet is sikerül becsempészni a mai gyerekek zenei világába. De vajon mitől válik szerethetővé egy tantárgy? Hogyan lehet elérni, hogy a gyerekek ne csak megtanulják, hanem közel is engedjék magukhoz a matematikát, a fogalmazást vagy éppen a zenét?

A témák megválasztása nagyon fontos. Mindig igyekszem az adott gyermekek érdeklődésének megfelelő példákkal dolgozni. Ehhez persze ismerni kell elég jól őket. Próbálom nemcsak az órák kereteire korlátozni a gyerekekkel való beszélgetéseket, így több információt tudok meg róluik. Jelenleg éneket tanítok, amibe becsem-

pésem a rajzfilmeket, a modern feldolgozásokat, a filmzenéket, így változatos és könnyed lesz *Brahms* vagy *Liszt* zenéje.

Szeretem a készségtárgyakat tanítani, mert a gyerekek sokoldalúsága itt látható a legjobban. Itt több idő van az igazi személyiség megismeré-

sére. A legnehezebb talán a nyelvtan megszerettetése, mert ott elég sok a kötöttség, amit a mai gyerekek nagyon nehezen viselnek.

Nagyon gyakran van olyan óra, amely teljesen másképp alakul, mint ahogy elterveztem, de végül jobb lesz, mint az eredeti terv. Eltervezted az óra menetét, aztán egyik gyermek az óra elején megoszt egy tegnapi élményt, problémát, egy filmet, zenét, és már csak úgy tudod fenntartani az osztály érdeklődését, ha ezt először megbeszélitek. Gyakran fordul elő az is, hogy a feldobott témát felhasználva sokkal érdekesebb órát raksz össze, mint amit terveztél.

Ha egy alsós kisdíák megkérdeznék: „*Miki bácsi, minek kell ezt megtanulni?*”, azt válaszolnám neki: nem ezt kell megtanulni, hanem tanulni kell megtanulni! Ha ennek a menetét elsajátítod, akkor bármit meg tudsz tanulni az életben.

A sport, a mozgás, a testnevelés és a Bozsik-program is fontos része volt a munkádnak. Mit tanulhat meg egy gyerek a sportból, amit tankönyvből nem lehet?

Nagyon fontosnak tartom a sportot, mert az együttműködés, a kitartás, a kudarc elviselése és a győzelem méltóságteljes ünneplése a sporton keresztül tanulható a legkönnyebben. Ezen kívül az sem mellékes, hogy egészséges és elválasztja a gyerekeket egy időre a digitális világtól.

A Bozsik-programból az egyik legemlékezetesebb élményem az volt, amikor a csapattal Kisvárdán játszottunk. A legkiemelkedőbb tehetségű focistámnak a mérkőzés elején levált a cipőtalpa, így szigetelőszalaggal felkötöttük.

Ebben játszottá végig a vadonatúj Nike cipős Kisvárdá ellen a meccset. Imi így is a csapat vezére volt, és gólt is rúgott. Csak egyel kaptunk ki, amire talán én és a csapat is büszkén gondol vissza.

Egy focipályán sokkal inkább megismerheted egy gyermek egyéniségét, mint egy dolgozatból, mert a dolgozat egy pillanatnyi állapot, és lehet, hogy az a tantárgy nem is érdekli a tanulót. Focizni felszabadultan jön, gyakran ösztönből cselekszik, kevésbé frusztrálják a kötöttségek.

Volt egy fiú, aki egy kicsit túlsúlyos volt, ezért visszahúzódó volt, kevésbé aktivizálta magát testnevelésórákon. Elhívtam edzésre, először kapusként játszott, majd ő lett az egyik leggőlerősebb csatárom. Megjött az önbizalma, testnevelésórákon is aktív lett, sokkal nyitottabb lett az iskolatársaival szemben. Kiteljesedett az egyénisége.

A tanító pedagógiai értelemben edző, csapatkapitány és játékevezető egyszerre, mert a különböző pedagógiai helyzetek megkövetelik, hogy tudj mindegyik szerepnek megfelelni.

2010-től igazgatóhelyettesként, majd 2016-tól igazgatói feladatokkal is dolgoztál. Hogyan változott meg a nézőpontod, amikor már nemcsak osztályban, hanem intézményi szinten kellett gondolkodnod?

Nagyon más a felelősség. Tanítóként 25 gyermek van rád bízva, akiket jól ismersz, vezetőként 440, és ha ismered is őket, már nem olyan közvetlen a kapcsolatod velük. Ezen kívül felelős vagy 80 felnőtt boldogulásáért, egészségéért, és egy egész intézményért.

A legnehezebb, ha el kell marasztalnod valakit, akit egyébként nagyra becsülsz, de tudod, hogy hibázott. Át kell gondolnod, hogy milyen hatásai

lehetnek ennek, és milyenek lehetnek, ha ezt nem teszed meg.

A mindennapjaimat próbálom úgy szervezni, hogy ha rövid időre is, de tudjak találkozni a gyerekekkel és a kollégákkal legalább néhány szó, egy mosoly erejéig.

A középiskolai képzés létrehozásában is fontos szerepet vállaltál. Mire vagy a legbüszkébb ebből az időszakból?

A folyamat elindításakor igazgatóként, aztán helyettesként végig láttam és tevékeny részese lehettem ennek. Büszke vagyok arra, hogy az idei tanévben már átlépjük a 200-at azon gyerekek számával, akiknek szakmát, vagy érettségig, esetleg mindkettőt adhattunk. Ezen tanulók nagy többsége valószínűleg elhagyta volna végzettség nélkül a középiskolát, ha nem biztosítjuk számukra Nagyhalászbán a középiskolai oktatást.

A jelölésedben külön is hangsúlyt kap, hogy a baptista fenntartóváltás után teljes hittel és szívvel azonosultál a keresztény iskola eszméivel. Ez a szellemiség azonban a te történetedben nem elvont gondolatként jelenik meg, hanem nagyon is gyakorlati, mindennapi pedagógiai erőként: szeretetként, figyelemként, személyes példamutatásként, a nehéz gyermeki sorsok melletti kitartásként. Emellett a szentföldi út és a bemenítés is fontos személyes mérföldkő lett számodra, amely egyszerre jelentett hitbeli megerősítést, elhivatottságot és felelősséget. Mit jelent számodra a keresztény szellemiség a mindennapi pedagógiai munkában, és hogyan formálta ezt a szentföldi tapasztalat?

Szenczy Sándor elnök urat tudom csak idézni: „Azt kérem, hogy szeressétek a gyerekeket!” A szeretet az, ami hitet ad a tanulóinknak, a dolgozóinknak, az iskolavezetésnek és személy szerint nekem is a mindennapok nehézségeiben, a megoldhatatlannak látszó feladatok elvégzésében.

Nem könnyű minden nap nehezebbnél nehezebb gyermeki sorsokkal azonosulni, de a hitünk

erőt ad ebben, és így tudunk felülemelkedni a lehetetlennek látszó helyzeteken is.

Szintén Sándort tudnám idézni: Jeruzsálemben, a szálloda teraszán mondta nekem egy hosszú beszélgetésünk során: *„Merj kilépni a csónakból!” Ezt jelenti számomra a hit. A neveltetésemben jelen volt a vallás, de a valódi értékeinek megértéséhez szükségem volt a megtapasztalásra. Ennek fontos mérföldköve volt, amikor Sándor a bemerítkezés előtti estén azt kérte: „a hetedik te magad légy”.* A családommal és Sándorral is előre megbeszéltük, hogy ez az ünnepélyes esemény a római katolikus hitemet is megerősíti. Számomra ez nemcsak ünnepet, hanem elhivatottságot és felelősséget is jelentett.

A gyerekeknek emberséget, önuralmat, kedveséget és szeretetet csak és kizárólag személyes példamutatással lehet tanítani. Ez a legfontosabb. Ha példaként állsz a gyermek előtt, akkor nagy esély van arra, hogy a te mintádat fogja követni. A mai világban a gyerekeknek tudásra, biztonságra, figyelemre és példára is szükségük van, de a mi tanítványaink legfontosabb mozgatórugója a szeretet és az empátia.

A nehéz sorsú gyermekek segítése különösen fontos számodra. Hogyan lehet észrevenni, ha egy gyereknek nemcsak tanszerre, hanem biztatásra, törődésre is szüksége van?

Szerencsés esetben annyira bizalmukba fogadják az érintett gyerekek az őket tanító nevelőket, hogy elmondják az őket érintő komoly problémákat is. Ha ez nem így történik, akkor a viselkedésük megváltozásából látjuk, hogy valami nincs rendben. Ilyenkor egy kötetlen beszélgetés keretein belül próbálom kideríteni a változások okát, és ekkor jöhet a fokozott figyelem és a törődés.

Egy alkalommal egy testvérpárnál a munkaidőnk vége felé derült fény egy lehetséges bántalmazásra. Hosszas intézkedések után nagy örömmünkre bebizonyosodott, hogy nem történt ilyen. Ez alatt az idő alatt sokat beszélgettünk, rajzoltunk velük, kicsit jobban megismertük őket. Ezt köve-

tően minden nap keresték a találkozást, beszámoltak az életükről és a tanulmányaikról.

A gyermekek problémáinak megoldása érdekében mindig higgadtnak, nyugodtnak kell maradnom – erre tudatosan figyelek –, hiszen nem tetézhetem a gyermekek baját látható aggodalommal. Én a probléma megoldása után élhetem át az eseményből fakadó érzelmeket.

A tanár megtanítja a tananyagot. A pedagógus számára fontosabb a rábízott gyermekek nevelése, amiben természetesen fontos összetevő a tananyag, de mindezt megfűszerezve az összes nevelési, példamutatási lehetőséggel.

Egy vezetői és pedagógusi pálya mögött ritkán csak egyetlen ember teljesítménye áll. A látható eredmények, elismerések és sikerek mögött ott vannak azok is, akik biztonságot, türelmet, erőt és mindennapi támogatást adnak: a család, a közvetlen munkatársak, a vezetőtársak, a pedagógusok, valamint azok a technikai és konyhai dolgozók is, akik nélkül egy iskola éle-

te elképzelhetetlen lenne. A te történetedből is erősen kirajzolódik, hogy számodra a közösség nemcsak munkahelyi háttér, hanem valódi megtartó erő. Kik a te tartópilléreid?

Saját tartópillérem a családom. Vannak időszakok, amikor át kell gondolnunk, vagy szerveznünk az életünket a feladataim miatt. Ez természetesen nem probléma, csak megoldandó feladat, amiben mindig támogatnak.

A munkámban pedig támaszkodhatom az iskola vezetésére, de az egész dolgozói közösségre is. Nemcsak a pedagógusokra, hanem a technikai vagy akár a konyhai dolgozókra is. Mindig segítettek a munkámat! Köszönöm mindenkinek, hogy a támogatásukkal ilyen komoly elismerést kaphattam.

Minden nevelői szoba hangulatát meghatározza az egymás iránti figyelem és a tisztelet. Fontos a vidámság, az elhivatottság és az empátia. Ha ezek megvannak, akkor egymásért is dolgoznak.

A Csuha Antal Baptista Iskola közösségére nem túlzás azt mondanom, hogy támogató családként tekintek.

A tanári szobák, folyosói beszélgetések és búcsúzó mondatok sokszor legalább annyit adnak egy pedagógusnak, mint a hivatalos értekezletek vagy továbbképzések. Egy-egy kollégától kapott tanács évekig elkísérhet bennünket, még akkor is, ha idővel átírja, árnyalja vagy éppen megcáfolja az élet. A vezetői pályán különösen fontosak ezek a mondatok, hiszen egyszerre kell döntéseket hozni, közösséget építeni, támogatni másokat, és közben nyitottnak maradni arra is, amit az idősebb és a fiatalabb generációk taníthatnak egymásnak.

Van olyan kollégától származó tanács, amelyet soha nem felejtettél el?

Az az igazgatóhelyettes, aki után bekerültem az irodába, mert nyugdíjba ment, azt mondta nekem búcsúzóul: „*Miki, egyet jól jegyezz meg, a vezető mindig magányos.*”

Úgy érzem, hogy ez régebben valóság volt, de a fenntartóváltás után ez a mondat szertefoszlott.

Ha egy új pedagógus érkezik az iskolába, azt mondanám neki első útravalóként: ha szereted a gyermekeket, és ezt érzik is, mindent megtesznek, nem magukért, hanem érted.

Az idősebbek az elhivatottságot, a kitartást, a kollegialitást, a problémákon való felülemelkedést taníthatják. A fiataloktól tanulhatjuk az innovációt, a lendületet, a megújulás lehetőségeit és az önbizalmat.

Egy pedagóguspálya igazi értéke talán csak visszatekintve rajzolódik ki igazán. Az ember akkor látja meg, melyek voltak azok a fordulópontok, amelyek új lendületet, biztonságot vagy értelmet adtak a munkának, és azt is, hogyan változtak közben a gyerekek, a családok, az iskolai mindennapok. A te történetedben a fenntartóváltás ilyen meghatározó mérföldkőként jelenik meg: olyan közegként, amelyben az önállóság, a bizalom, a segítség és a szeretet egyszerre van jelen. Ha most végiggondolod ezt a közel harmincöt évet, mi az, amiért a legnagyobb hálát érzed?

A legmeghatározóbb a nevelői létemben a fenntartóváltás volt. A Baptista Szeretetszolgálat égisze alatt olyan empatikus, szeretetvezérelt, otthonos munkahely lett az életem része, amiért szívesen dolgozik az ember. Hagyják önállóan dolgozni, és látja a munkájának az értelmét.

Ugyanakkor a megoldandó feladatokban nem hagyják magára az embert, mindenben számíthat a vezetőire.

Sajnos megváltozott a gyerekek értékrendje. Kevésbé fontos számukra az értékes emberi kapcsolat, inkább a felszínes kapcsolatokat keresik. Fontosabbá váltak a tárgyak, mint régen. Kevésbé tudnak örülni az élet dolgainak, mert a digitális világban élnek, amiről azt gondolják, hogy a legfontosabb az életükben.

Szerencsére nem változott a tanítókhöz való ragaszkodásuk, az igényük a szeretetre és a vágy a figyelemre.

Húsz év múlva csak egy dologra szeretném, hogy emlékezzenek velem kapcsolatban: hogy amit tőlem tanultak, láttak, az jobbat tett az életüket.

Egy hosszú és sokszínű pedagógusi pályán az ember megtanulja, hogy a legpontosabban kidolgozott tervek is gyakran új irányt vesznek – hiszen az iskola élő közösség, ahol minden tanév, minden diák és minden helyzet mást hoz. Mégis vannak olyan belső iránytűk, amelyek nem változnak: a gyerekekbe vetett hit, a közösség építése, az értékek láthatóvá tétele és az a vágy, hogy egy iskola elfoglalja méltó helyét azok fejében és szívében, akik megismerik. Van még pedagógiai álmod, terveid vagy céljaid?

Előre nem látok, mert csak egy dolog örök: a változás. Mindig módosulnak a tervek és a célok az adott helyzetnek megfelelően, de szeretném, ha iskolánkat el tudnánk juttatni az emberek fejében oda, ahová szerintem valóságos értékei miatt való: az egyik nagyon magas polcra.

A diákoknak, akik most ülnek az iskolapadban, és még nem is sejtik, mennyi lehetőség van bennük, azt üzenném: ha a szeretet vezérel, és elég kitartóan tanulsz, dolgozol, akkor az ember számára fontos célok mind elérhetők mindenki számára.

A pályakezdő pedagógusoknak pedig azt: a gyermekek sikerei, mosolya olyan energiákat ad, amivel akár hegyeket tudsz megmozgatni, és lá-

tod, hogy az életed nem volt értelmetlen napok sokasága.

A legtöbb gyereknek vannak nagy álmai, de kevesen őrzik meg őket ennyire következetesen felnőttkorukig – és még kevesebben építenek belőlük valódi, guruló családi történetet. A Porsche-rajongásod egy autókártya lapjával kezdődött, és még ma tart, nem is akárhogyan. Mit jelent számodra ez a szenvedély, amely láthatóan jóval több, mint egyszerű rajongás egy autómárkáért?

Óvodás korom óta Porsche-rajongó vagyok. Igaz, akkor egy autós kártya lapja jelentette ezt, de mindig azt mondtam, addig nem halhatok meg, míg nem lesz egy Porsché. Az elsőt csak szépitnem kellett, de amikor a fiam 8.-os lett, elhatároztam, hogy neki is lesz egy ilyen autója. Úgy éreztem, ha együtt építünk egyet, akkor jobban fog vigyázni rá, és az együtt töltött idő is pótolhatatlan lesz. Ezért két felújítandót vásároltam, és a kettőből építettünk egyet. Nagy büszkeséggel tölt el, hogy idén már harmadik alkalommal fogadta el a Hungaroring Classic az oldtimer kiállítói nevezésünket mindkét autóra.

Egy pedagógusi pálya értékét sokféleképpen lehet mérni: tanítványok sikereiben, visszajelzésekben, mosolyokban, közösségek fejlődésében – és néha egy rangos elismerésben is. Az

Ócsai Nagy Pál-díj egyszerre visszajelzés az eddig elvégzett munkádról és megerősítés abban, hogy a tanításnak valódi, világformáló ereje van. Mit jelent számodra ez az elismerés, és ha egyetlen mondatban kellene összefoglalnod, miért érdemes tanítani, mit mondanál?

Óriási megtiszteltetés, fantasztikus elismerés. Soha nem gondoltam, hogy ilyen nagy díjjal jutalmazták a munkámat, és igyekszem továbbra is úgy dolgozni, hogy méltó legyek hozzá. Ha egyetlen mondatban kellene megfogalmaznom, miért érdemes tanítani, azt mondanám: egy jobb világ megteremtésének lehetőségét adták a kezébe – ha ezt megérted, tudod, mit keresel ezen a pályán.

Szuhár Miklós története végső soron nemcsak egy pedagógusi pálya története, hanem annak bizonyítéka is, hogy az iskola sokkal több lehet tantermek, órarendek és bizonyítványok rendszerénél. Lehet otthon, kapaszkodó, közösség, újrakezdés és iránytű is.

Harmincöt év alatt generációk nőttek fel mellette, tanultak tőle tudást, tartást, emberséget,

kitartást és hitet abban, hogy a szeretettel végzett munka valóban képes jobbá tenni az életet.

Talán éppen ezért olyan pontos az a mondat, amellyel ő maga foglalja össze a tanítás lényegét: egy jobb világ megteremtésének lehetőségét adták a kezébe – és aki ezt megérti, az pontosan tudja, mit keres ezen a pályán.

Füzesi Brigitta

Életmentésből jeles: cserepkás diákok az országos dobogó tetején

A pécsi Cserepka János Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Baptista Sportiskola 11. évfolyamos csapata kiváló eredménnyel szerepelt az V. „Ments Meg!” Országos Baptista Középiskolás Rendészeti és Katasztrófavédelmi Csapatversenyen.

A megmérettetést 2026. május 17–18-án rendezték meg Pécsen, a Baptista Szeretetszolgálat EJSZ Széchenyi István Gimnáziuma és Technikum szervezésében. Az ország különböző pontjairól tizenkét csapat érkezett, hogy rendészeti, katasztrófavédelmi, honvédelmi és elsősegélynyújtási feladatokban mérje össze tudását.

A Cserepka négyfős csapatát Tóth Kolos, Németh Kolos, Ughy Norman és Répásy Gergő alkotta. A fiúk a szakirányú képzésben nem részesülő tanulók kategóriájában szereztek meg az első helyet, ami különösen szép eredmény, hiszen a verseny komoly fizikai, logikai és gyakorlati kihívások elé állította a résztvevőket.

A kétnapos program során a diákok digitális szabadulószobában, városi kódfejtő küldetésben, taktikai lézerharcban, akadálypályán, tűzoltási szimulációban, elsősegélynyújtásban, árvízvédelmi feladatban, tájékozódási próbán és mentési gyakorlaton is bizonyíthattak. A verseny egyik legnagyobb értéke, hogy a tanulók valódi élethelyzeteket idéző feladatokon keresztül tapasztalhatták meg, mit jelent gyorsan dönteni, felelősen cselekedni és egymásra figyelni.

A cserepkás csapat teljesítményét három különdíjjal is elismerték. Díjat kaptak az elsősegélynyújtási állomáson, az árvízi védekezésben, valamint kategóriagyőztesként is.

A „Ments Meg!” több mint verseny: élmény, pályaorientáció és karakterpróba egyszerre. A cserepkás diákok pedig megmutatták, hogy baj esetén a legfontosabb a figyelem, a bátorság, a tudás és az összetartó csapatmunka.

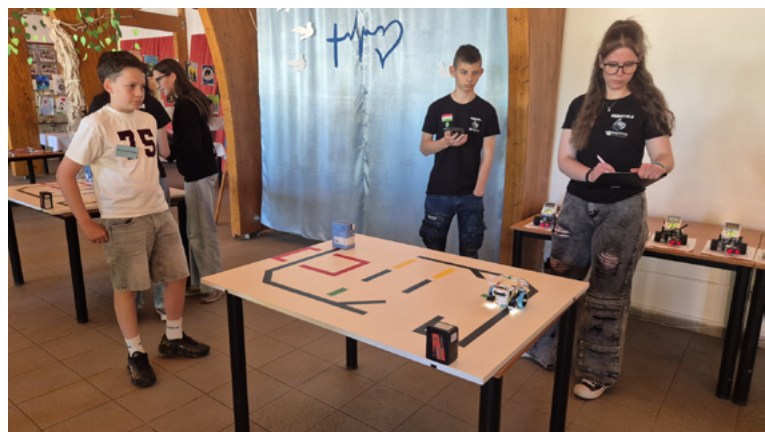
Amikor a robot is baptista csapatban versenyez

Robotok, programkódok, szumócsaták és lelkes diákcsoportok töltötték meg május 5-én a törökszentmiklósi Kölcsey Ferenc Általános Iskolát, ahol hatodik alkalommal rendezték meg az Országos Baptista Robotika Találkozót.

A diákok két programozási kategóriában mérték össze tudásukat. A feladatok logikus gondolkodást, pontos tervezést, kreativitást és kitartást igényeltek. A robotika egyik legfontosabb tanulsága éppen az, hogy ha valami nem működik elsőre, újra kell gondolni, javítani kell, majd ismét próbálkozni – vagyis a hibából tanulás itt természetes része a sikernek.

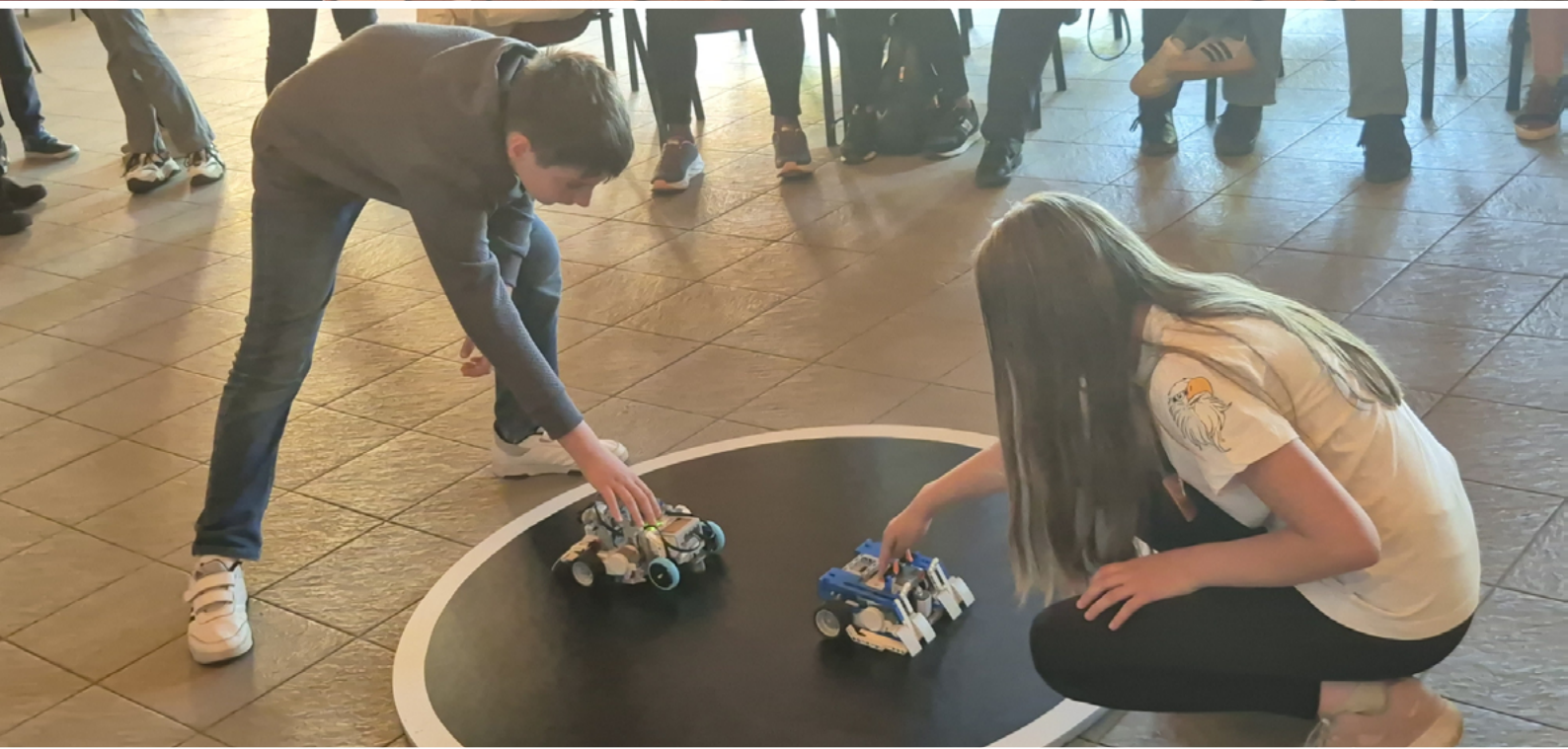
A találkozó egyik leglátványosabb része a szumórobotok versenye volt, ahol négy robot próbálta kiszorítani ellenfelét a pályáról. A játékosnak tűnő feladat mögött komoly technikai tudás állt: jól beállított érzékelőkre, átgondolt mozgásra és pontos programozásra is szükség volt.

A versenybírói feladatokat olyan baptista robotikások látták el, akik korábban Európa-bajnoki és világbajnoki mezőnyig jutottak, így a fiatalabb versenyzők tapasztalt példaképektől is tanulhattak.

Az Országos Baptista Robotika Találkozó jó példa arra, hogyan lehet a tehetséggondozást élményszerűvé, közösségivé és jövőorientálttá tenni. Törökszentmiklóson ismét bebizonyosodott: a robot mögött mindig ott áll egy kíváncsi, gondolkodó, kitartó diák – és egy támogató közösség.

Kéktúra, Kárpát-medence, kaland: természetismereti döntő Seregélyesen

A Seregélyesi Baptista Általános Iskola adott otthont a természetismereti és turisztikai vetélkedő döntőjének, amelyre mintegy 150 csapat jelentkezett Magyarországról és a határon túlról is, például Felvidékről, Kárpátaljáról, Partiumból és Erdélyből. Az idei évben a verseny tematikája az Alföldi Kéktúra útvonalához kapcsolódott. A programot Kollár Lajos hegymászó előadása is színesítette.

A nap végén a csapatok a szomszédos református templomban gyűltek össze az eredményhirdetésre. A különleges helyszín méltó lezárása volt annak a napnak, amely nemcsak a versenyről, hanem az útról, a közösségről és a természet szeretetéről is szólt.

A seregélyesi kéktúrás vetélkedő ismét megmutatta: a természetismeret akkor válik igazán élővé, ha kaland, élmény és közösség kapcsolódik hozzá. A résztvevő diákok nemcsak tudásukat mérhették össze, hanem azt is megtapasztalhatták, hogy útnak indulni mindig többet jelent egyszerű helyváltoztatásnál: felfedezést, figyelmet, kitartást és közös célba érést.

Aranyhangok az ötvenéves Andor Ilonából

Különleges zenei sikerekkel ünnepelheti fennállásának ötvenedik évfordulóját az Andor Ilona Ének-Zenei Általános és Alapfokú Művészeti Baptista Iskola. Az intézmény kórusai az idei tanévben két rangos megmérettetésen is bizonyították, hogy a közös éneklés nemcsak szép hagyomány, hanem élő, erőt adó közösségi élmény.

Az iskola számára a zenei nevelés nem csupán tantárgy, hanem érték közvetítés. A közös éneklés fegyelemre, figyelemre, kitartásra és egymás tiszteletére tanítja a gyerekeket, miközben erősíti az összetartozás érzését is. A Kodály-elv szellemiségét követő pedagógiai munka célja, hogy a tanulók ne csak megtanulják, hanem megszeressék a zenét, és az életük természetes részévé váljon.

Az idei tanév első jelentős sikere a X. Magyar Kodály Kórusversenyhez kapcsolódik, amelyet 2025 novemberében rendezett meg a KÓTA Budapesten, a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban. A versenyen közel ötven gyermek-, ifjúsági és felnőttkórus vett részt. Az Andor Ilona Gyermekkar 6., 7. és 8. osztályos tanulókból álló együttese Kunfalvi Melinda vezetésével ezüst minősítést szerzett.

Áprilisban újabb nagy megmérettetés következett: az Éneklő Ifjúság Budapesti Központi Minősítő Hangversenyén az iskola három kórusa is színpadra lépett. A Patrona Hungariae Katolikus Iskolaközpont dísztermében megrendezett eseményen a diákok az elmúlt évek egyik legszebb eredmény sorával öregbítették az intézmény hírnevét.

A 3–4. évfolyamos tanulókból álló Kicsinyek Kórusa ezüst minősítést kapott. Felkészítő tanárai Veres Andrea Zsuzsanna és Rajkainé Magyar Katalin voltak, a kórust Veres Andrea Zsuzsanna vezényelte.

Az 5–6. évfolyamosokból álló Andor Ilona Gyermekkar Crescendo Kórusa kiemelt arany minősítést szerzett, emellett elnyerte „Az év kórusa” címet és külön elismerő oklevelet is kapott. A kórust Kunfalvi Melinda és Mezeiné Topa Orsolya készítette fel, vezényelt Kunfalvi Melinda.

A 7–8. évfolyamos tanulókból álló Andor Ilona Gyermekkar Vivace Kórusa szintén kiemelt arany minősítést ért el, országos dicséretben részesült, valamint külön elismerő oklevelet is kapott. Felkészítő tanárai Kunfalvi Melinda és Mezeiné Topa Orsolya voltak, a kórust Kunfalvi Melinda vezényelte.

Ezek az eredmények nem egyetlen versenynap sikerei, hanem hosszú, kitartó munka gyümölcsei. A rendszeres próbák, fellépések és közös zenei élmények fejlesztik a gyerekek önbizalmát, koncentrációját és kreativitását. A kórusmunka során a tanulók megtapasztalják, hogy a közös sikerhez mindenkire szükség van: minden hangnak, minden figyelmes pillanatnak és minden próbának jelentősége van.

Az Andor Ilona iskola zenei közössége évről évre bizonyítja, hogy az éneklés hidat épít gyermekek, pedagógusok, szülők és egykori diákok között. Nem véletlen, hogy sokan felnőttként is visszatérnek az intézményhez: az itt szerzett zenei élmények maradandóak.

Gratulálunk a diákoknak, a felkészítő pedagógusoknak és mindazoknak, akik nap mint nap hisznek abban, hogy a zene által teljesebb emberré válhatunk.

Az ország legjobb pék-cukrász tanulója baptista diák

Országos első helyezéssel öregbítette iskolája hírnevét **File István Levente**, a vásárosnaményi Lónyay Menyhért Baptista Technikum és Szakképző Iskola tanulója. Levente a pék-cukrász tanulók *Szakma Kiváló Tanulója Versenyén* bizonyult a legjobbnak, eredményét április 24-én, Budapesten, az ünnepélyes országos eredményhirdetésen hirdették ki.

A Szakma Kiváló Tanulója Verseny a szakképzés egyik legrangosabb megmérettetése, ahol a diákok nemcsak elméleti tudásukról, hanem gyakorlati felkészültségükről, szakmai igényességükről és kreativitásukról is számot adnak. A pék-cukrász verseny első fordulóját január végén Gödöllőn, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetemen rendezték meg, majd a döntőre márciusban került sor Békéscsabán.

A döntőben a Lónyay iskola két tanulója, Czine Lili és File István Levente is lehetőséget kapott arra, hogy a verseny második fordulójában bizonyítson. A döntőben nyújtott teljesítményük alapján mindketten mentességet kaptak a teljes szakmai vizsga követelményeinek teljesítése alól, ami önmagában is komoly szakmai elismerés.

A legnagyobb sikert végül File István Levente érte el, aki a pék-cukrász Szakma Kiváló Tanulója Verseny országos döntőjének első helyezettje lett. Teljesítményét különdíjjal is elismerték: ő kapta a kiváló gyakorlati versenyeredményért járó díjat, iskolája pedig a kiváló gyakorlati versenyeredményt elért versenyző iskolájának serlegét.

Levente eredménye mögött komoly felkészülés és igazi oktatói csapatmunka állt. Felkészítését Balázné Sipos Éva, Baráthné Nagy Adrienn, Horváth Attila és Papfalusi Angéla segítette.

Fegyelem, erő, csapatmunka: országos haditorna-győztes a BUBAKI

Első helyezést ért el a Budapest Baptista Gimnázium, Technikum és Sportiskola csapata a 10. Országos Haditorna Versenyen.

A rangos döntőt április 13–15. között rendezték meg Balatonakarattyan, ahol az ország legfelkészültebb középiskolás csapatai mérték össze erejüket, tudásukat és kitartásukat.

A versenyre az őszi vármegyei fordulók legjobbjai jutottak be, így a balatonakarattyai döntőben már valóban erős mezőny várta a résztvevőket. A hús csapatnak nemcsak fizikailag kellett helytállnia, hanem fegyelemben, gyors döntéshozatalban, tájékozódásban, együttműködésben és mentális állóképességben is bizonyítania kellett.

A haditorna feladatai sokoldalú felkészültséget igényeltek. A diákok többek között akadálypá-

lyán, lézerlövészetes futásban, fegyveres váltófutásban, elsősegélynyújtási helyzetben, tájékozódási és egyéb honvédelmi jellegű kihívásokban teljesítettek. Az idei döntő különösen embert próbáló volt: a résztvevőkre hosszabb akadálypálya és összetett, koncentrációt igénylő feladatok vártak.

A BUBAKI csapata végig kitartóan, fegyelmezetten és egymást segítve versenyzett. A felkészítésben kiemelt szerepet vállalt Hegedűs Mónika főigazgató-helyettes, aki végig támogatta és segítette a csapat munkáját. Juhász Zsolt tanár úr szintén a versenyzők mellett állt, az utolsó napon pedig Jaksa Tibor főigazgató is személyesen drukkolt a diákoknak.

A siker különösen szép visszajelzés az iskola Honvéd Kadét Programban végzett munkájáról. A haditorna nem csupán sportverseny: olyan megmérettetés, amely felelősségvállalásra, bajtársiasságra, tiszteletre, kitartásra és egymásért való helytállásra nevel.

Ezek az értékek a BUBAKI csapatának teljesítményében is látványosan megmutatkoztak.

Reformkor újratöltve: baptista diákok Széchenyi nyomában

Április elején Pécsen rendezték meg a „Széchenyi és kora” országos baptista középiskolai vetélkedő döntőjét. A Baptista Szeretetszolgálat EJSZ Széchenyi István Gimnáziuma és Technikuma által szervezett verseny méltó módon idézte meg gróf Széchenyi István szellemiségét, miközben a diákok nemcsak történelmi tudásukat, hanem kreativitásukat, előadói készségüket és stratégiai gondolkodásukat is próbára teheték.

A megmérettetés három fordulóból állt. Az első fordulóban a csapatok online történelmi kvízben adhattak számot Széchenyi István életéről, munkásságáról és a reformkor világáról. A második forduló már alkotóbb feladatot adott a diákoknak: reformkori újságot kellett megtervezniük és megszerkeszteniük. A beérkezett munkák egyszerre mutattak történelmi tájékozottságot, ötletgazdagságot és igényes kivitelezést.

A pécsi jelenléti döntőben a versenyzőknek többféle helyzetben kellett bizonyítaniuk. Először saját reformkori sajtóorgánumuk számára kellett támogatást szerezniük a zsűritől, majd vilámkérdések következtek Széchenyi életéhez és korához kapcsolódva. A záró részben a csapatok különböző témakörökből és nehézségi szintek-

ből választhattak, így a biztos tudás mellett a jó taktikai érzék is sokat számított.

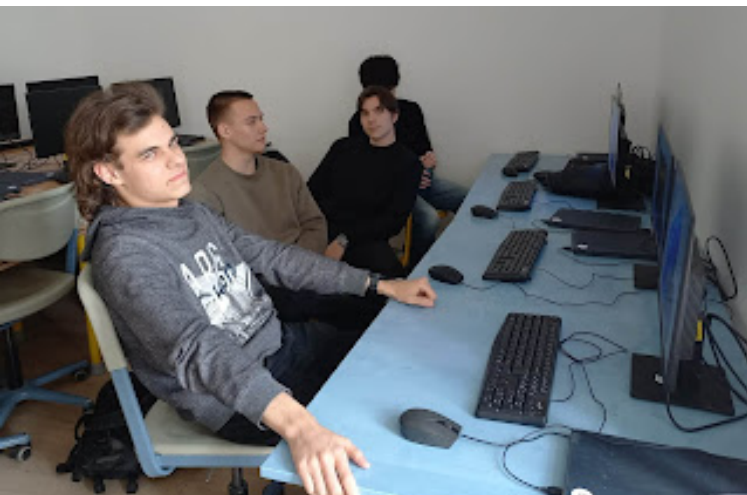
A döntő jó hangulatban, egészséges versenyszellemben zajlott. A zsűri szakmai figyelemmel értékelte a produkciókat, a diákok pedig megmutatták, hogy a történelem akkor válik igazán élővé, ha a megszerzett tudás kreatív feladatokban, közös gondolkodásban és játékos kihívásokban is megjelenhet.

A verseny első helyét az Illéssy Bandérium csapata szerezte meg a Nagykun Baptista Oktatási Központ Illéssy Sándor Technikum és Szakképző Iskola Tagintézményéből. Felkészítő tanáruk Perneki Adél volt. A második helyen a pécsi Széchenyi István Gimnázium és Technikum HAHAZS csapata végzett Németh Eszter felkészítésével, a harmadik helyet pedig szintén a pécsi intézmény Reformerek csapata szerezte meg Sárosi Ildikó vezetésével.

Tavaszi sikerek innen-onnan

A baptista fenntartású oktatási intézményekben közel 12.000 fiatal tanul. Tanulmányaik során rengeteg sikert érnek el az iskolán kívül is, amelynek egyrésze tanulmányaikhoz, más része hobbiikhoz kapcsolódik. Rendkívül büszkék vagyunk rájuk, hiszen eredményeik olyan kitartást, erőfeszítést és alázatot tükröznek, amely mindannyiunk számára példaértékű.

Széchenyis bronz a matematika OKTV országos döntőjében

A Pécsi Széchenyi István Gimnázium 12D osztályos tanulója, **Hódi Ákos** a matematika OKTV országos döntőjében a technikai kategóriában harmadik helyezést ért el.

Aki a medencében és iskolapadban is tempót diktál

A Cserepka 11.A osztályos tanulója, **Mátyás Martin** bekerült a Magyar Úszó Szövetség mentorprogramjába, mentora Olasz Anna lett. Az interjúból az is kiderül, hogyan egyeztethető össze az élsport és a tanulás, valamint, hogy Martin nemzetközi versenyen, Rijekában 50 méter gyorson első helyezést is elért.

Tóth László szakmai elismerése

A kisújszállási igazgatóhelyettes, **Tóth László** a Magyar Nemzeti Gasztronómiai Szövetség elnöki oklevelét vehette át. Az elismerés kapcsolódik többek között az Illéssy Gasztró Kupa szervezéséhez, a gasztronómiai versenyeredményekhez és az iskola cukrászképzésének fejlesztéséhez.

„Ezért bátorítsátok egymást, és
legyetek egymás épülésére, ahogy
teszitek is.”

(1Tessz 5,4-11)

